

[Ulrich.]

haaber, vi under en Udvalgsbehandling kan naa til denne Løsning. Naar jeg siger: til denne Løsning, er det, fordi ærede Medlemmer vil vide, at vi fra konservativ Side er nødsaget til at modsætte os enhver Lovgivning, hvori Fæstprincippet er inkluderet. Jeg kan, som sagt, ikke se, at der er nogen som helst Forskel paa de to Principper, for hvis Staten har et Stykke Jord i sit Eje, som den vil anvende til dette Formaal, kan den jo sælge det til vedkommende Mand. Det forbyder Loven jo ikke — ja, det er muligt, Loven forbyder det, det skulde ikke undre mig, men i Praksis forbydes det jo ikke, og det er jo ogsaa noget, vi har praktiseret i Statens Jordlovsudvalg ikke een, men mange Gange om Aaret, idet vi har afhændet saadanne Dele af Brug, som er i Statens Eje, til private.

Saa vil jeg gerne lige omtale Lovforslagets § 23. Det er udmærket, forekommer det mig, at man overlader til Statens Jordlovsudvalg at lade udarbejde nogle Tegninger til saadanne Huse, saaledes at man derigennem sparer vedkommende, der skal opføre disse Huse, for Arkitektassistance. Derigennem vil man sikkert ogsaa kunne opnaa at faa kønnere Huse og faa taget Hensyn til de landskabelige Forhold, som der bør tages Hensyn til, naar man gaar ind i et saadant Byggeri. Men naar det yderligere i denne Paragraf foreslaas, at Landbrugsministeren skal have Bemyndigelse til at lade opføre saadanne Huse og saa senere sælge dem, saa vil jeg fra raade dette paa det bestemteste. Vi har jo fra Udstykningsloven Erfaringer for, hvordan det gik, da Statens Jordlovsudvalg i sin Tid nede i Sønderjylland byggede saadanne Husmandsbrug. De blev selvfølgelig meget dyrere end de Brug, der blev bygget af de Mennesker, der selv skulde overtage dem. Og det vil sikkert blive vanskeligt for den højtærede Landbrugsminister, naar han har opført et saadant lille Palæ et eller andet Sted i Landskabet, og det har kostet betydeligt mere end forudsat i denne Lov, da at faa en eller anden til at købe det. Derfor vil jeg meget fra raade denne Bestemmelse. Bestemmelsen om, at de paagældende faar Adgang til selv at bygge efter at have faaet Jordkøbslaan og Byggelaan, maa i sig selv kunne virke tilfredsstillende — jeg har ikke nogen særlig Tillid til den højtærede Landbrugsministers Evne som Bygmester.

Der er, som jeg siger, forskellige Ting i Lovforslaget, som vi gerne vil have ændret, men jeg haaber, som sagt, at vi kan faa Lej-

lighed til at tale om Tingene, og at den højtærede Minister vil være velvillig over for forskellige Ønsker fra vor Side, og i dette Haab tilsiger jeg mit Partis Støtte til Gennemførelse af dette Lovforslag.

Om det andet Lovforslag, Forslag til Lov om Ændring i og Tillæg til Loven om Oprettelse og Udvidelse af mindre Landbrug, skal jeg ligeledes tillade mig at gøre nogle Bemærkninger. Man ønsker de samme Bevillinger 3 Aar frem i Tiden efter den bestaaende Lovs Udløb, som er gældende efter denne, nemlig 5 Mill. Kr. aarlig af Jordfonden, og til Oprettelse af Brug paa privat indkøbt Jord den samme Bevilling, som er gældende i Henhold til § 24 i den bestaaende Lov. Det har vi fra vor Side ikke noget at erindre imod, idet vi ikke vil lægge os hindrende i Vejen for, at en fortsat Udstykning kan finde Sted — jeg skal senere gøre nogle Bemærkninger i al Almindelighed om dette Forhold.

Man ønsker i dette Lovforslag at udvide Jordlovsudvalget med et Medlem. Det skal antagelig være et gartnerikyndigt Medlem, og det er der maaske ikke noget at sige til, men det rummer dog en vis Fare for, at man yderligere vil forcere Oprettelsen af mindre Gartnerbrug, og det betragter jeg ikke som noget virkelig forsvarligt. Min ærede Partifælle, det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, der skal tale om det næste Lovforslag, vil sikkert ikke være enig med mig i denne Opfattelse. Det er heller ikke til at forbavses over, da det ærede Medlem er Gartner. Men de Erfaringer, vi har indhøstet i Statens Jordlovsudvalg, indbyder ikke til en forceret Oprettelse af mindre Gartnerier. At et saadant Medlem faar Sæde i Statens Jordlovsudvalg, kan jeg i og for sig ikke have noget imod, idet det saa vil blive de øvrige Medlemmers Opgave at holde ham saadan nede, at hans Indflydelse ikke bliver for stor. Jeg antager, den højtærede Minister har været ude for et saadant Pres fra Gartnernes Side, at han ikke har kunnet staa imod, men har været nødsaget til at fravige sin oprindelige Hensigt kun at have 15 Medlemmer i Udvalget. Nu faar vi altsaa 16, og maaske bliver vi yderligere en Mand til i Henhold til den Lov, som jeg lige har omtalt. Men han skal saamænd ogsaa være velkommen, naar han bare holder sig inden for Rimelighedens Grænser. (*Christmas Møller*: En af jer andre kan jo nedlægge sit Mandat!). Det er ikke saa godt for Sagens Skyld — for vor egen Skyld kunde det ikke gøre saa meget.

At man ønsker at forøge Byggelaanene, har sin Rimelighed, naar man lever i en